

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem mitništvu.

(Govoril poslanec prof. Fr. Šuklje v državnem zboru dné 9. oktobra t. l.)

(Po stenografičnem zapisniku.)

Kotljivo in malo priljubljeno je, govoriti in glasovati proti predlogu peticijskega odseka, kateri v prvi vrsti namerja odpraviti cestnine. Tudi jaz moram se v istini skladati s častitimi predgovorniki z nasprotni strani v tem, da so z mitništvom, kakor je tačas ustrojeno, res združene mnogotere sitnosti za potujoče občinstvo.

Gospod poslanec Tausche popolnem prav pravi, poudarjajoč, da sedanje mitnice otežujejo osobni in tovarni promet, podražujejo prevoz blaga in kar se sicer drugih sitnosti za občinstvo tiče, o tem lahko tožimo zlasti mi po deželah, katerim nedostaje potrebnih železnocestnih zvez.

Če je kdo imel priliko, v temnej noči in v hudem zimskem mrazu čakati pred mitniško ogrado, da mu je pohajala sapa, ko je zastoj mitničarja skušal zdriniti iz sladkega spanca, tedaj mu je gotovo na misel prišlo, da je nujno odpraviti to napravo. Tudi to poročilo odsekov prav trdi, ko opominja, da so mitniške žrdi že mnogo nesreč prouzročile. Za tega delj — na druge ugovore, ki jih je gospod poslanec Tausche našteval glede na to, kakšni so mitničarji in mitniški domovi, se ne bom oziral, ker naposled mene in tako tudi vsakega potujočega ne bi utegnili nič skrbeti, če mitničar stopi po svoje novce opravljen kakor je, ali pa če boče s čelado in z mečem, ali če v mitniškem domu namestu sedanje luči celo električna luč gori, ker to poglobitnega nič ne premeni — toda za tega delj, ker se s tem promet ovira, bil bi tudi jaz za brezuvetno odpravo mitarine.

Niti to bi me ne motilo, da je mitarina sama po sebi kot narodno-gospodarska pristojbina opravljena; to se jasno spoznava in jasno poudarja v odsekovem poročilu, češ, da je povsem pravična davščina; ker naposled je le primerno, da tisti, ki cesto rabi in jo z rabo poslabšuje, za to tudi nekaj plača državi ali tistemu gospodarskemu občestvu, katero je cesto napravilo in jo vzdržava. Vse to je res, ali jaz bi bil za brezuvetno odpravo, če bi to

le količkaj možno bilo zastran državnih financij. Toda v državnem gospodarstvu, katero ima bolezen kroničnega deficita, ne gre izpustiti dohodek, ki še v letošnjem proračunu znaša 2,455 000 gld. na čistem, ne da bi se skrbelo tudi za nadomestek. To, kar se je za nadomestek nasvetovalo, je tako, da mu moram biti odločno protiven.

Nasvetoval je gospod poslanec Tauche, naj se odpravijo mitnice, pa naj se na njihovo mesto postavi dohodek iz zlogov. Vodilo je njega načelo: Jednake pravice, jednake dolžnosti! Odobrujem to stališče in tudi moji volilci bi takoj radi plačali svoje novce za zlog, če bi za to dobili le jeden del tistih premnogh občil, katera že danes služijo na severnem Češkem, po katerih pa mi še danes žalibog zastoj vzdihujemo. Jasno kaže tudi to, da je v Avstriji težko vsem pravično ustrezati, vsem potrebam zadostovati po jednem kopitu.

Še veliko neprimernejša in popolnem nesrečna pa se mi vender vidi misel, ki se je izrekla o davku za vozno živino. Da bi se ta davek nasvetoval, postavilo se je nam v odsekovem poročilu pred oči cestnistvo vse zahodnje in osrednje Evrope; a pozabila se je pri tem, po mojih mislih, poglobitna važnost, namreč važno vprašanje, v katerej državi li je tačas uveden davek za vozno živino. Kolikor meni znano, ni nijedne države, ki bi imela tak davek, ker analogija, ki jo je s pristojbino za vicinalne ceste na Francoskem navajal danes prvi gospod govornik v debati, ni umestna, a sicer je bil davek za vozno živino uveden v jednej samej malej državi, namreč na Bavarskem 1808. leta. Toda pritožbe deželnega zbora so bile tako velike, da je moral biti odpravljen že 1822. leta, ker so bili zlasti poljski konji in voli tako obremenjeni, da je davščina bila neznosna.

Naglašam torej, da odbor priporoča visokej vladi davek za vozno živino, davek, ki se sedaj ne nahaja v nobeni državi in ki je tudi že davno bil uveden v malej kraljevini bavarskeje, pa ga že 14 let potem ni več bilo. Že to mi vzbuja pomišljaje proti temu davku.

Opozarjalo se je — v debati in v poročilu se navaja ta razlog —, da bodo upravni pobiralni stroški manji. Denimo, da odpade del upravnih

stroškov, da odpade dobiček zakupni, potem bi to na podlagi odsekovih števil znašalo 50 odstotkov ali 1,200.000 gld. Ali tu moram gospoda poročevalca in gospoda na nasprotni strani, ki je v debati govorila, opozoriti besed priznanega veččaka na polji finančne znanosti, veččaka, ki je prav določno izrekel se proti tej obliki zadavkanja. To je Adolf Wagner, ki pravi v svojej „Finančnej znanosti“ naslednje (govornik čita).

„Prva oblika, davek za vozno živino namreč, se načeloma ne vidi nepravilen in nesmotren, toda njegovo tehniško izvajanje je združeno z mnogimi težavami, sitnostmi in nejednakostmi, katerih se je komaj izogibati možno, z izgubički, ki so večji, nego li dobički iz te oblike nasproti cestnimi, n. pr. jednovitejše in cenejše pobiranje.“

Tako teorija. A tudi pogled na prakso v Avstriji kaže, da je težko domisliti si neprimerniši, nepravilniš davek, kakor pa je nameravani davek za vozno živino.

Da to dokažem s stvarnim vzgledom, prosim vas, obrnite se k razmeram tistega dela kranjske dežele, ki ga mi je čast zastopati z drugimi tovariši v tej visokej zbornici. Moj volitveni okraj obsega dolnje Kranjsko, okolu 90 kvadratnih milj, skoro toliko kakor je vojvodina silezka. Ta del dežele še do današnjega dne nema nobene železnocestne zveze; po njem vodi jedna sama železna cesta, že ona iz Ljubljane preko Novega Mesta v Karlovec in v Zagreb. Spominam se, da sem nekje — v knjigi o upravi ali o finančnem gospodarstvu — čital, naj bi se cestnine pobirale le na umetnih cestah (chaussée). Naša državna cesta pa je zbog svoje osnove in prav nepriradnega stopnjevanja taka, da promet bolj zadržuje kakor pospešuje, in se je tako sedaj promet moral prevesti na sosednje, bolj osnovane okrajne ceste. Mitnice pa so še vedno na cesti! Koliko je pa dolenskih okrajev, ki čisto nič ne vedo o tej erarneji cesti? Južno od državne ceste leži koj pet sodnjih okrajev: Žužemberški, Črnomeljski, Velikolaški, Kočevski in Ribniški s 70.000 prebivalci. Ti sodnji okraji nima jo prav ničesar od te ceste, ne rabijo je čisto nič. S svojim prometom oni težijo vse drugam, kolikor potrebujejo za promet,

LISTEK.

Obnovitev

Šentjakopske cerkve v Ljubljani.

(Dalje.)

Prva Šubičeva slika na ladjinem svodu pri glavnem ustupu v cerkev predstavlja nam „Poklic sv. Jakopa mej apostole“, kakor ga opisujeta sveta evangelista Matevž in Marka. Ta odločilna epizoda v življenji našega svetca, katero nam je umetnik kaj idilski uprizoril, vrši se na obrežji Galilejskega morja. Ondi so namreč nekega dne sedeli v svoji ladiji trije ribiči: stari Zebedej in njegova sinova, Jakop in Janez ter krpali mreže. Nepričakovano stopi pred nje naš vzveličar ter jih ogovori. Stojč v visostnem svojem dostojanstvu na bregu, kaže z desnico preko svoje rame nazaj na ravnokar pridobljena učenca: Simona in Andreja ter vabi i Jakopa in Janeza, da mu nasledujeta. Kriščevo obličje, ki se nam kaže v treh četrtnih profilu, naslikano je v klasičnem ovalu in njegov nos, nekoliko upognen, prikrojen je kaj graciozno, kar daje vsej glavi nek plemenit izraz. Njegov pogled je mil

in očarljiv. Z jasnega čela se mu razsipajo valoviti kodri po tilniku navzdol.

Blagozvočen klic Jezusov je ribiče čudovito presenetil, kar je slikar predstavil z dramsko mimiko. Jakop in Janez, začuvša znani glas Gospodov, skočila sta vsa oduševljena po konci. Poslednji, potegnivši v naglici mrežo za seboj kvišku, gleda zamaknen Kristu v obličje; njegov starejši brat Jakop pa se mu uspenja iz ladije naproti z razprostrtima rokama. Da! i stari Zebedej se dviga s svojega sedeža ob ladjinem krmilu, v pozdrav prišlecu božjemu.

Ta ribiška trojica je naslikana povse realistno; zlasti Jakop je kaj plastičen. Njegov život, odet z bomo brezrokavno haljino, je krepek in mišičastim rokam se pozna, da so vajene težavnih ribiških opravil. Proris njegovo glave je smel in energičen, pogled njegov živ in ognjen, uprt iskreno v Kriščevo obličje. Janez pa je nasprotno vitke postave. Obraz mu oblija mladeniška lepota. Njegove oči so ljubeznjivo v vzveličarja zamaknene.

Tu mi je opomniti, da je realistni naš umetnik pri ustvarjanji tega cikla iz življenja sv. Jakopa imel pred očmi zgolj človeka ter nam ga predstavil na svojih slikah, kako je, poklican po Kri-

stusu mej njegove učence, iz preprostega ribiča postal goreč oznanjevalec Kriščevega nauka, naposled mučenik in svetnik. Zaradi tega mu na prvih treh iz življenja zajetih prizorih ne naslikal tistega svetniškega sijaja okrog glave, katerega nekateri pogrešajo: še le na glavni sliki, kjer nam ga pred očuje proslavljanega mučenika, obdal ga je z omejenim znakom svetništva.

Na desni strani ribiške skupine se širi morská planota, po kateri plava ladjica z razpetimi jadrji. In za vzveličarjem se odpira pogled na Galilejsko pokrajino.

Nad to primorsko idilo nasmiha se milosojno podnebje pomladansko, po katerem jadrajo svetli oblaki v mirnem horizontalnem smeru.

Na drugi svoji sliki prestavi nas umetnik na goro Tabor, kjer se nam razodeva tajinstvo onega Kriščevega izpremenjenja, o katerem nam poroča evangelist Matevž v XVII. poglavji. Žal, da slikar tu ni imel v rabo ugodnejšega, podolgastega prostora, kateri bi po njegovem uverjenji bolj ugaal visostnemu predmetu te slike, nego v širjavo raztegneni okvir. Vender več umetnik vedel si je pomagati. Prilagodil je namreč snov svoje slike določnemu okviru ter jo razvrstil po širokem.

imajo le od okrajnih cest, ki jih so sami zidali in jih sami vzdržavajo in ki zanje plačujejo do 20% cestnega zloga. Sedaj pa se odsek oglasi in pravi: Nekako za kazni, ker nemate nobene železnice in nikakešnih erarnih cest, boste plačali še davek za vozno živino. Še dva, oziroma jeden gol dinar za konja, 25 kr. za vozno goved, zato, da drugje ne bodo mitarine plačevali!

Potrulil sem se, po številu živine sploh preračunati nekoliko del tega nameravanega voznog živinskega davka za rečene okraje.

Našel sem, da bi teh pet cestnih in sodnih okrajev, kateri, kakor sem dejal, nemajo nobenega dobička od erarnih cest in ne pridejo mimo nobene mitnice, plačati moralo nad 7000 gld. zgolj davka za vozno živino. Če hočete vladi nasvetovati nepravilno, neprimerno na občinstvo navržen davek, potem je res najbolj pripraven za to davek za vozno živino!

Prav čudne številke se tudi pokažejo, če se stvar za dežele preišči in če se dosedanjí dohodek iz mitarine primerja z dohodka davka na vozno živino zmirom na podlagi odsekovnega poročila.

Po mojih mislih se sme deti, da dohodek iz mitarine blizu plača tista dežela, iz katere prihaja. S tem se ujema tudi gospodje govorniki z leve, rekši, da te ceste služijo zgolj krajevnemu prometu.

Vzemimo n. pr. Nižo Avstrijo. Po državnem proračunu donša Niža Avstrija 619.000 gld. ceste, ter mostarine in — podatke sem si vzel iz statistične knjige priročnice 1885. leta — konj je v Nižji Avstriji 106.625, govedi 564.167. Če bi tedaj davek za vozno živino, kakor ga nasvetuje odsek, postal istina, znašalo bi bodoče plačilo Niže Avstrije 209.567 gld., to se pravi, da bi Niža Avstrija 409.424 gld. manj plačati imela.

No, nam na Kranjskem se že slabše godi, ker naša mitnina donša danes 52.000 gld.; konj imamo 21.975, govedi 225.144. Mi bi tedaj dajali po odsekovnem črteži 56.050 gld., to se pravi, mi bi, če bi se res uvel davek za vozno živino, morali plačati celih 4000 gld. več za naša slabo, tako grdo zaljubljen občila, ki v neobvpajoče dokazujejo, kako so vlade prezirale gospodarsko stran naše dežele.

Kaj pa plača Galicija, tista Galicija, katere uboštvo je tako ganljivo bil naslikal gospod poslanec za Leopoldov mestni okraj v debati o petrolji? Galicija danes plača 493.000 gld., ima pa 735.262 konj, 2.242.861 govedi in tako bi po proračunu odsekovnem v bodoče morala plačati 1.247.005 gld., ali celih 754.605 gld. več kakor današnji dan.

Te številke so tako silne, da se z mirno vestjo lahko trdi, tisti, ki hoče, da bi se uresničili taki davkovni načrti, hoče najhujše, kar se misli da na polji davkovnega zakonodavstva, hoče namreč popoln ven in ven krivičen prevrat v davkovnih razmerah naših dežel. Po tem potu bi se doseglo le to, da bi se nekatere dežele nerazumno obremenile, nekatere pa razbremenile istotako pristransko.

Izjavljati mi je torej, da predloga, ki prihaja od odseka, ne bom nikakor odobravati mogel ni jaz, niti ga bodo mogli moji rojaki. Z druge strani moram seveda tudi jaz uverjen biti, da je naše mitništvo nujne poprave potrebno in ničesar ne bi imeli proti temu, da se kliče visoka vlada, naj to

Na sredini somerno razdeljene skupine, oblit z nebeškim sijajem, plava Kristus z visoko razprostrtima rokama. Sveto blagovestje pravi, da se mu je pri izpremenjenji obraz zasvetil kakor solnce in njegova oblačila so postala bela kakor luč. V tem zmislu je slikar njegovemu obličju podelil ozárjen, prosojno osenčen inkarnat ter ga odel z belo haljino, katera se mu ovija okolo plastično modelovanega života.

Kristu ob straneh gori v oblakih sta Mojzes in Elija z običajnimi atributi svojimi. Naslikana sta oba toli mehko in nežno, da se njima jedva znajo telesne konture. Posebno znamenita je Mojzsova glava. Obrasla je z bujnimi lasmi in valovito brado, da se gledalec nehotice spomni znanega Mojzsovega kipa od Mihalangela.

Poveljancem spasitelju ob vznožji so razvrščeni trije njegovi ljubljenci: Peter, Jakob in Janez.

Sv. Jakob, katerega je slikar na vseh podobah postavil na najodličnejše mesto, kleči tu na levo v ospredji, zavzet zroč svojemu učeniku v sveteče obličje. Njemu nasproti na drugem koncu slike nahaja se sv. Janez, pokrivajoč si oči z levo roko, izpod katere strmi v bliščeč-ga odrešenika. Med

vprašanje prouči ter predloži primerne nasvete. V pozitivnem oziru mogel bi tako, kakor častiti gospod poslanec dr. pl. Wiedersperg nasvetovati, da naj se na pr. cestne in mostne mitnice kolikor moči vkupe stisnejo, enakomerno po deželi razdelijo, naj se tudi mitarina zniža. Če bi bilo enakomerno razdeljeno, zaleglo bi to za višje upravne stroške. A povsem odločno moram se upirati nameravanemu davku za vozno živino in sklepam torej tako, da se usojam visoki zbornici predlagati, naj odobri resolucijo gospoda poslanca pl. Jaworskega. (Dobro! na desnici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. oktobra

Zakon o zavarovanju za slučaj boleznij ne pride več letošnje jesen v državnem zboru na vrsto. Vsekako se bode pa zbor posvetoval še ta mesec o carinske in trgovske zvezi.

„Hlas Naroda“ pravi, da se večkrat slišijo pritožbe, da je v skupne vojske zlasti čeških, moravskih in šlezjskih polkih le malo čeških častnikov. To je tudi resnica, da si le malo Čehov izbira vojaški stan. Res da se častniki ne smejo mešati v politiko, nikdo pa vendar od njih ne sme zahtevati, da bi se odrekli svoje narodnosti. Mladi Čehi se rajši silijo v pisarne, kakor da bi stopali v vojsko. To pa škoduje češkemu narodu, da nema v vojski dostojne reprezentacije. Zakaj bi Čehi častniška mesta prepuščali Nemcem, ko je vendar položaj mladega častnika boljši, kot položaj kakega starega uradnika.

Vnanje države.

O bolgarskih volitvah se poroča, da je voljenih 512 vladnih pristav v 50 opozicionalecev, v devetih okrajih se pa ni volilo zaradi neredov. — Tudi laška vlada ne mara, da bi volili Bolgari zopet kneza Aleksandra, ker bi s tem spravili evropski mir v nevarnost. Laški oficijozni list „Perseveranza“ namreč priporoča bolgarski vladi zmernost in odsvetuje Bolgarom, da bi zopet volili kneza Aleksandra. — Angleški listi pišejo, da po smodniku diši. Sicer pa vsi angleški listi konservativni in liberalni hudo grajajo rusko politiko in postopanje Kaulbarsovo. Pa tudi Pariški listi ne pišejo nič posebno prijazno za Ruse. „Temps“ pravi, da bi ruska okupacija bila akt politične nenravnosti in bi napravila silno razburjenje, ter se ne ve, kake posledice bi imela. Bolj prijazni za Ruse so nemški oficijozni. Res ne odobravajo ruskega postopanja, ampak vendar dajo razumeti, da Nemčija ne bode nič storila proti Rusiji. Tako pravi „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, da ne bode bolgarske vladi zmaga pri volitvah nič koristila, ker so se Bolgari s tem le Rusiji bolj zamerili.

Kakor poroča „N. Fr. Pr.“ iz Peterburga, tam neso nič kaj zadovoljni z generalom Kaulbarsom. Govori se, da je Kaulbars svojevoljno prestopil dane mu instrukcije in kompromitoval Rusijo. Njegovo postopanje na meetingu v Sofiji zmatra se za veliko nepremišljenost, ki se mora tem bolj grajati, ker general ni zmožen bolgarščine, da bi mogel sporazumeti se z vsem zbranim narodom. Ravno tako se obsojuje razširjenje njegove okrožnice. Najbolj se pa obsoja njegovo potovanje po deželi, kjer itak ni mogel drugega zvedeti, kakor je že zvedel v Sofiji. Odšel je iz bolgarske stolice, ko ga je tam najbolj trebalo, da bi opazoval postopanje zastopnikov drugih vlastij. Kaj sedaj namerja Peterburška vlada storiti, se ne ve. Ruski časniki so proti okupaciji razen „Moskovskih Vjedomostij“. „Rus. Vjed.“ n. pr. pišejo, da bi okupacija mnogo škodovala ru-

njima sedi sv. Peter, ves prešinjen od nebeškega blišča, pred katerim se je obrnil z glavo k tlam.

Zlati sijaj, ki izhaja od proslavljenega sina božjega, razlaja se po obrazih vseh peterih spremeljalcev njegovih, odsevajoč z raznobojnih njihovih oblačil in okrog njih se valečih oblakov...

In tako je vsa skupina tu na vrhunci gore vzvišena nad zemeljsko bedo ter utopljena v rajsko blaženstvo, katero je sv. Petru izvalilo uzklík: „Gospod! Dobro nam je tu biti. Če hočeš, naredili bomo tu tri šatore, tebi jednega, Mojzesu jednega in Eliji jednega...“

Na tretji sliki je uprizorjeno „Obglavljenje sv. Jakoba“. Slikar nam predstavlja to krvavo dejanje povse naravno, v plemeniti, ublaženi obliki, brez vsake napetosti in estetiški okus žaleče odurnosti. Ne predčuje nam tega krvoločnega prizora iz mučeniškega življenja v turobnim somraku, kakor vidimo na drugih enakih slikah, temveč o belem, vedrem dnevu. Nad vsem prizoriščem je razpel svetlo iztočno podnebje, prozorno in sinje, naslikano s toplimi tintami, in po njem plavajoče oblake je napojil z intenzivnim solničnim sijajem ter podal sploh vsej sceneriji jasen in živ kolorit.

(Konec prih.)

skim interesom in pravici Rusije uplivati na slovanske narode. Ko bi okupacija bila še tako potrebna, bode vendar le Bolgare razdražila in vzbudila nezaupanje družih Slovanov ter nesrečne slovanske narode potisnila v roke angleškim, avstrijskim in nemškim intrigam. — Kaulbars se ne vrne še v Rusijo, ampak se je iz Varne vrnil v Ruščuk, od koder pojde v Sofijo. V Vzhodno Rumelijo pa ne pojde, ker se je preveril, da je njegovo potovanje brez vsega uspeha. — „Journal de St. Petersburg“ piše, da bolgarski regenti neso hoteli poslušati pametnih svetov in se vzbudili strasti z volitvami za veliko sebranje. Volilni izid je tak, kakor je bilo pričakovati. Z dobro organizovanim terorizmom posrečilo se je bolgarskemu regentstvu, nazaj potisniti zmerne elemente in s posilnimi sredstvi zmagati. Dogodki, ki so se pripetili v Sofiji in drugod, kažejo koliko so vredne volitve, ki so se vršile s takimi sredstvi pod tako vlado. Kamenjali so one, ki se neso pustili goniti, kakor čreda na volišče, kjer so jih volilni agenti pregovarjali, kako naj volijo. Ti dogodki so dokaz, da je Rusija prav imela, ko je svetovala, da naj se volitve odlože, dokler se duhovi pomirijo, da bode narod mogel prav razumeti položaj. Volitve so končane. Terorizovana manjšina ni volila, tako se jin samo v Sumli od 7000 volilcev 3000 ni udeležilo volitve. Regentstvo ima v zbornici res ogromno večino 420 glasov pri 590 članih. Kako legalnost pa ima tako voljena zbornica in kako veljavo njeni sklepi, ko je Rusija že tolikrat izjavila, da jo ne priznava. Sedaj se pa še ne more prav soditi o položaji, ker so došla poročila pristranska, ker so gotovo bolgarski agentje vse brzojavke poprej pregledali. S časom se bode pa že zvedela resnica o položaji v Bolgariji, kakor tudi o Kaulbarsovi misli, katero je general izvršil z udanostjo in samozatajevanjem. — „Kurier Lwowski“ piše, da poročila iz Besarabije potrjujejo, da se Rusija pripravlja za vojno. Železnice delajo priprave za prevoz vojakov. — „Moskovskija Vjedomosti“ so izvedele, da misli veliko bolgarsko sebranje se izjaviti, da odpoved kneza Aleksandra ni bila zakonita, ter ga hoče naprositi, da se vrne v Bolgarijo. Ta list misli, da Rusiji sedaj neso roke nikakor vezane, treba je pa hitro delati. „Novoje Vremja“ pa pravi, da Rusija ne želi vojne, ima pa odprto pot skozi Rumunijo, ker ta dežela nema nobene koristi, bratiti se z Avstrijo. Na zapadu je Francija Rusiji veren zaveznik, na vzhodu pa Rumunija.

Srbski kralj je predvčeraj vsprejel novega angleškega residenta m. Wydhama v prisotnosti ministra vnanjih zadev v slovesnej avdienci. Resident mu je izročil svojo poveljico. — Da so vse dopolnilne volitve za vlado ugodno izpale, ni čuda, kajti opozicija se ni udeležila volitev. Najbrž se opozicija tudi zborovanja udeležila ne bode.

Italijanski parlament snide se mej 15. in 18. novembrom. Do novega leta se bosta italijanski zbornici bavili pred vsem s posvetovanjem o budetu. Po novem letu pa pride na vrsto zakon o pomnoženju ministerstev, osnovi državnega sveta in preustroji generalnih tajništva v državna podtajništva. Državni podtajniki bodo smeli ministre zastopati v zbornici, kakor je to na Angleškem navada, dočim jih sedanji generalni tajniki ne smejo. — Italia Militare“, organ vojnega ministerstva pravi, da vsi listi priznavajo, da je treba hitro urediti vojaške stvari, da se bode mogla Italija meriti z drugimi vlastmi. Redni vojni budget mora se povišati z 80 na 100 milijonov. Konjica razdeliti v 24 polkov po pet eskadronov, da bode vsak voj imel dva polka konjice. Iz štirih družih konjiških polkov s primer-nim številom jahajočih baterij naj bi se pa napravila samostojna konjiška divizija. Topništvo se mora pomnožiti za dva polka, a zato naj pa ima vsaka baterija le šest, ne pa osem topov, kakor dosedaj. Število vojakov pri pešotnijah v mirnem času naj se poviša na 120 mož. Sedaj šteje vsaka stotnija le 100 vojakov. Vlada bode gotovo v kratkem stavila dotične predloge.

Francoski zbornici sešli sta se včeraj. Letos sta se zbornici skoro jeden mesec poprej otvorili, kakor navadno, ker vlada želi, da zbornici še pravočasno rešita budget, da ne bode treba provizorija.

Na Danskem se utegne nasprotje mej vladno stranko in opozicijo nekoliko pomanjšati. Opozicija, ki je v večini v spodnji zbornici je sklenila, da je pripravljena posvetovati se o budetu, ako odpadejo provizorične določbe. Dosedaj se opozicija nikdar ni hotela posvetovati o budetu, ampak ga je kar zavrnila. Vladna stranka se je tudi izjavila, da želi sporazumljenja, toda mora poprej vedeti, kako o tem misli zgornja zbornica.

Dopisi.

Od Save 13. oktobra. [Izv. dop.] Slovenci smo pač potrpežljiv narod; komaj nam je zasijalo solnce boljše nade, že smo dejali delo iz rok, — ne zmenivši se za posledice, ki bi znale izvirati iz naše malomarnosti. In tako je tudi prišlo, da se komaj še vzdržujemo v postojankah, katere smo si priborili z največjim naporom. Kamor koli se ozremo po mili Sloveniji, povsod najdemo isto prikazen, isto posedanje na dvomljivih pridobitvah, a to brez

vsakega nadaljnega truda, da bi si te pridobitve osigurali tudi za bodočnost. Pa saj temu tudi ni drugače mogoče, ker — žal — večina inteligence ni nič več prošinja istim duhom navdušenosti, kakršna je vodila naše prednike do slavnih zmag. Tu pa tam pač še vzplamti ogenj kake narodne naprave, a kmalu se mora tudi to vzplamtjenje udušiti, ker nedostaja nam jedinstvo. — Bili so tu pri nas ob Savi časi, ko je prijetno mestece tekmovalo s svojimi sestrkami, kako bi povzdignilo narodno zavest ter narodni duh razširilo tudi v one kroge, kateri se mu sicer najraje gluše. In takrat je bilo pri nas kaj prijetno — narodno. A dandanes? Slovensčina potisnjena je v kot, uzor omikanosti išče se v tujščini, utihnili so lepi zbori in duhovi, prej glasni so potihnili. Namestu sloge ugnezdila se je nesloga in preziranje tistih, ki se ne sramujejo svojega naroda, a vse to v lastnem taboru. Dva, trije mogli bi zopet vse v stari red spraviti, — a ti postali so apatični za narodni ponos!

„Matica Slovenska“.

74. odborova seja „Matice Slovenske“
dne 9. oktobra 1886.

(Konec.)

Od zadnje odborove seje 12. maja je pristopilo društvu na novo 65 letnikov, namreč: 1. dr. Zupanc Fran, c. kr. vl. koncipist in zdravnik v Ljubljani. 2. Hitrek Adolf, spiritual v Studenicih. 3. Lenart Janko, župnik v Tinjahu. 4. Strašek Matija, poštar v Rogatci. 5. Lasbacher Josip, učitelj na Črešnovci. 6. Nedeljkó Fran, priv. uradnik v Ljubljani. 7. Vrančič Ivan, ž. l. uradnik v Postojini. 8. Ozbič Fran, cem. tehnik v Celovci. 9. Zadnikar Fran, trgovec v Celovci. 10. Prislán Fran, posestnik v Pavižlah. 11. Oblak Fran, c. kr. poštni oficijal v Beljaku. 12. Oshgan Simon, c. kr. notar v Beljaku. 13. Pavločič Andrej, nač. postaje v Beljaku. 14. Piháč Fran, trgovec v Beljaku. 15. Božič Peter, župnik v Trenti. 16. Hubad Josip, c. kr. gimn. prof. v Kranji. 17. Glaser Ivan, pravnik pri D. M. v Puščavi. 18. Schatz Josip, učitelj pri D. M. v Puščavi. 19. D. G., priv. uradnik v Ljubljani. 20. Lavrič Mihael, trg. poslovođa v Ljubljani. 21. Detelja Karol, trgovec in posestnik v Dobu. 22. Merher Josip, trgovec v Dolenji Vasi. 23. Rotner Josip, c. kr. sodn. pristav v Ribnici. 24. Kolnalj Anton, mešč. učitelj v Voitsbergu. 25. Reich Anton, c. kr. blag. oficijal v Gradci. 26. Gregorič Anton, posestnik v Ptuji. 27. Dedič Matej, učitelj v Bočni. 28. Jamnik Gabriel, nadučitelj pri sv. Antonu. 29. Kovač Fran, trgovec v Loži. 30. Kotzbeck Josip, c. kr. notar v Vipavi. 31. Šapla Daniel, posestnik v Šturiji. 32. Kristof Leopold, c. kr. sodn. pristav v Pliberku. 33. dr. Sommer Josip, župnik v Št. Mihelu. 34. Pipan Anton, kaplan v Kobaridu. 35. Bekar J., duhovni pomočnik v Dolini. 36. Pavša Anton, duhovnik v Prosnidu. 37. Hladnik Ivan, posestnik in trgovec v Dol. Logatci. 38. Hladnik Matija, posestnik v Gor. Logatci. 39. Knjižnica učiteljska logaškega okraja. 40. Poljšak Josip, župnik v Prvačini. 41. Sedminek Josip, trgovec pri sv. Lenartu. 42. Tominc Blaž, učitelj v Rušah. 43. Vajšelj Fran, učitelj v Hrušici. 44. Suša Josip, župan v Štorjih. 45. Karba Ivan, učitelj pri sv. Križi. 46. Dolžan Jurij, kaplan v Moščenicah. 47. Jezovšek Mihael, odv. koncipijent v Ormoži. 48. Mikl Vekoslav, trgovec v Ormoži. 49. Petrovič Ivan, c. k. sodn. pristav pri sv. Lenartu. 50. Rop Josip, posestnik pri sv. Lenartu. 51. Zdravec Štefan, c. kr. poštar pri sv. Lenartu. 52. Farkaš Ivan, učitelj v p. v Negovi. 53. Jurkovič Martin, kaplan pri sv. Ani. 54. Lašpáher Ivan, žel. sin v Negovi. 55. Mlinarič Ivan, gost. sin pri sv. Trojici. 56. † Ornik Anton, nadučitelj pri sv. Ani. 57. dr. Suhač Anton, župnik pri sv. Ani. 58. Šturm Vekoslav, pos. sin v Ivanjcih. 59. Vreča Mil., učitelj v Negovi. 60. Zorko Miroslav, organist pri sv. Vrbanu. 61. Podboj Anton, c. kr. poštni uradnik v Beljaku. 62. Schiffrer Ivan, c. kr. poštni uradnik v Beljaku. 63. Zavadlal Mihael, c. kr. gimn. prof. v Pazinu. 64. Kranjc Simon, zdravnik pri sv. Vrbanu. 65. Repič Fran, trgovec pri sv. Andraži. Ker se nihče ne oglasi več k besedi, zaključil prvosednik sejo ob 7. uri zvečer z dostavkom, da bodi prihodnja seja koncem decembra ali pa začetkom januarja, mej tem časom naj bi pa delovali odseki.

Domače stvari.

— (Pisateljsko podporno društvo) bode imelo svoj prvi zabavni večer jutri, 16. t. m.

ob 8. uri v steklenem salonu Čitalnice Ljubljanske, kakor smo že omenili, ter še opozarjamo častite gospode društvenike znova na ta večer.

— (Št. Jakobska cerkev), ki je znotraj vsa prenovljena in olepšana, bode se v nedeljo slovesno blagoslovila. Jutri popoldne že bodo opravila pri sv. Florijanu, zvečer zvonjenje in procesija. V nedeljo dopoldne bode škof dr. Misija cerkev blagoslovil, potem imel propoved, po propovedi pa pontifikalno mašo z mnogobrojno asistencijo. Glavne dele maše označeval bode strel topov z Grada. Po maši preneso se svetstva in Lurška Mati božja od sv. Florijana v procesijo v sv. Jakoba cerkev. Vsa svečanost utegne trajati do 1. uri popoldne.

— (Drobne vesti.) Da Dunaji praznovala sta preteklo sredo umirovljeni dvorni svetnik Karol Fontaine pl. Felsenbrunn, bivši finančni ravnatelj v Ljubljani, 82 let star, in njegova 73 let stara so progla. svojo zlato poroko. — V nedeljo praznovala se bode „velika žetvena in trgatvena svečanost in spomenica 1900 letnega obstanka Hmeljniškega gradu“ pri Rudolfovem. Pri tej svečanosti sodeluje oddelek mestne godbe in meščanske garde Novo-meške. — Okolu Ormoža je cena novemu vinu 11 do 14 gld. vedro. — V Celji bode avstro-ogerska banka imela tudi svoj zastop (Banknebenstelle) in sicer jo bode zastopala tamošnja hranilnica.

— (Na vseučilišču v Gradci) pripetil se je nedavno redek slučaj, da so vsi „termini“ bili Slovencem oddani. Sodniški izpit so naredili: Dne 11. septembra t. l. dr. Ivan Kladva, avskultant v Ljubljani; dne 18. septembra Ivan Sitar, avskultant v Ljubljani; dne 25. septembra Blaž Dolinšek, avskultant v Ljubljani. Notarski izpit dne 2. t. m. Aleksander Hudovernik, dne 9. oktobra pa je vrsto zaključil Niko Lenček, naredivši notarski izpit z odliko.

— (Umetno delo slovenskega obrtnika.) Sv. Jakoba cerkev dobila je po prizadevanji ključarja Lahajnerja, ki je v ta namen nabral prostovoljnih darov, nov krasen nakit, 2.70 m. visok, 2.65 m. širok, bogato pozlačen svetilnik, katerega je izdelal naš domači pasar g. Lavoslav Tratnik, pokojnega Schreinerja naslednik. Gosp. Tratnik, ki je načrt za svetilnik sam napravil, pokazal se je s tem delom pravega mojstra. Svetilnik izdelan je v renaissanskem slogu, ima v gorenji vrsti 10, v dolenji 20 sveč in je vseskozi tako skrbno in okusno izdelan, da je domači obrtniki v ponos.

— (Občni zbor „Cecilijinega društva“) za povzdigo cerkvene glasbe v strogo cerkvenem zmislu, bil je včeraj, po slovesni sv. maši v stolni cerkvi, pri kateri so pevci stolne cerkve pod vodstvom g. Försterja izborni peli, v škofovski palači ob 11. uri dopoldne. Navzoč je bil pokrovitelj knezoškof dr. Misija in kakih 70 članov, večinoma z dežele. Predsednik prošt dr. Jarc pozdravi zborovalce, se zahvali knezoškofu za dosedanje podporo in prosi za nadaljnjo. Društvo ni tako napredovalo, kakor bi bil odbor želel, a vendar doseglo se je nekaj in društvo je vsekako postalo faktor, s katerim je računati. Tajnik duh. svetnik g. Gnjezda pravi v svojem poročilu, da je zanimanje za cerkveno petje prepičilo. Društvo hodi rakovo pot, število udov se zmanjšuje, vsaj v aritmetičnej progresiji, tudi število naročnikov na „Cerkveni glasbenik“ je vsako leto manjše in on kot urednik, mora iz svojega žepa doplačevati, kar sicer rad stori, ker njemu gre za stvar. Odbor je sklenil, da se postavi za vsako dekanijo poverjenik, ki bode nabiral ude in naročnike za društveni list. Za letošnje berilo dobe udje Mitterregerjevo liturgiko, katera se prestavlja na slovenski jezik in bode kmalu gotova. Mestni župnik g. Rozman nasvetuje, da zbor izreče gospodu tajniku za njegovo marljivo delovanje zahvalo, čemur zborovalci z dobrokljici pritrdijo. Blagajnik konzistorijalni svetnik gosp. Bohinec poroča o denarnem stanju. Dohodkov je bilo 1184 gld. 71 kr., stroškov pa 839 gld. 6 kr., torej je ostalo v blagajnici 345 gld. 65 kr. Največ izdatkov je bilo za društveno orglarsko šolo, o kateri poroča nje vodja g. Förster. Ta šola deluje že deseto leto in šteje letos 16 učencev. Vnel se je potem daljši razgovor, kako pospešiti napredek društva, pomnožiti število članov in naročnikov za društveni list. Konečno poprime pokrovitelj knezoškof dr. Misija besedo in pravi, da kolikor se je on doslej, ko je pregledoval že velik del škofije, prepričal, ni cerkveno petje tako na slabem, in misli, da pregoreči udje vse prečno vidijo. Že s sedanjim uspehom smemo biti zadovoljni, seveda je treba

mного popraviti. Knezoškof opozarja potem društvenike, da bi se pospeševalo skupno petje v narodnem jeziku, katerega on doslej v Ljubljanski škofiji celo pogreša in misli, da bi se s tem pričelo pri solarjih pri njih šolskih mašah. V ostalem misli knezoškof, da bi se nameni društva pospeševali s tem, da se postavi v velikih dekanijah več poverjenikov in bi se izdalo kako skupno poročilo, kako je cerkveno petje tu in tam napredovalo. V odbor izvolijo se vsi dosednji odborniki in se potem zborovanje sklene.

— (Komisija za pogozdevanje Krasa na Kranjskem) ustanovila se je 11. oktobra in je sestavljena tako: Predsednikom je imenoval kmetijski minister deželnega glavarja gosp. grofa Gustava Thurna-Valsassino, njegovim namestnikom c. kr. vladnega svetnika Globočnika, kateri je ob enem zastopnik c. kr. deželne vlade kranjske. Kot zastopniki političnih okrajev Logatec in Postojna so poklicani: za okraj Logatec c. kr. okrajni glavar grot Pace, za Postojno c. kr. okrajni glavar vitez Schwarz. V komisijo so nadalje izvoljeni gozdarski nadzornik c. kr. deželne vlade Goll in kot odposlanec deželnega odbora deželni odbornik Oton Detela. Kot zaupni možje izvolili so se v komisijo za okraj Logaški: Pavel Gruden, posestnik v Jeličnem Vrhu in Josip žl. Obereigner, kneza Schönburga gozdarski načelnik v Knežaku; za njih namestnike: g. Jakob Habe v Zadlogu in Fran Modic, posestnik v Lahovem. Za okraj Postojnski izvoljeni so kot zaupna moža: Leopold Dekleva, posestnik v Bujah, in Henrik Kavčič, posestnik na Razdrtem, kot namestnik: g. Josip Samsa, posestnik v Kozicali.

— (Šopek rudečih jagod,) popolnem dozorelih, katere je nabral v meji pri novem strelišči, poslal nam je danes prijatelj našemu listu. Jednaki prikazni je tudi drugod. Pri sv. Kungoti na Pohorju, 800 metrov nad morsk gladino, je pred šolo mlada jablana vsa v cvetji. V „Dolenjske Novice“ pa se piše iz Podzemlja dne 12. t. m.: Pod mojim oknom na brajdi sta dva velika lepa cvetoča grozda, zraven pa jablana z belim cvetjem, na kateri vi še zrele jabolke.

— (Bazari po 5 kr.) množe se zadnje dni posebno na Starem trgu. Komaj prišel je iz Trsta došli podjetnik s „Tržaškim bazarom“, takoj je podjetni domači trgovec g. Blaznik otvoril „Ljubljanski bazar“ in mu precej sapo zaprl. A sosed g. Blaznik-a mislil je nadkriliti oba dva in otvoril „Pariški bazar“ po 5 kr. Morda dobimo še Londonski, ameriški bazar itd.

— (Uradno izvestje o koleri:) Od polnoči 13. do polnoči 14. t. m. v Trstu 8 slučajev, v okolici 0. Umrlo 1 osoba, izmed prej zbolelih 6. Doslej 787 zbolelo, 250 ozdravelo, 490 pomrlo. Na deželi ni bilo včeraj nobenega slučajja.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi dne 16. oktobra 1886 svoj prvi redni občni zbor s sledečim sporedom: I. Čitanje zapisnika. II. Poročilo odborovo. III. Eventualnosti. Lokal: Restaurant Joh. Honsowitz, Auerspergplatz. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Star rekrut.) Pred vojaško komisijo v Celji prišel je letos rekrut 33 let star. V svojem 17. letu bil je obsojen na 16 let teške ječe in torej s svojimi vrstniki ni mogel k naboru. Komisija ga je nesposobnim spoznala.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ruščuk 14. oktobra. Kaulbars s posebnim vlakom semkaj dospel. Pri odhodu iz Varne in mej potoma se ni nič posebnega dogodilo. Kaulbars povrne se čez Trnovo v nekoliko dneh v Sofijo in ostane nekaj časa v Ruščuku, morda pojde tudi v Bukurest.

Berolin 14. oktobra. „Norddeutsche Allgemeine“ piše: Izid bolgarskih volitev dokazuje, da mnenje bolgarskega naroda ni bilo uzrok odhodu kneza Aleksandra, kajti večina izrekla se je za regentstvo, katero je on postavil, kateremu pa se dá ugovarjati. Brez dvombe bil bi knez, ko bi bil ostal, deželo obvaroval volilnih bojov in razburjenja, ki bodo vsekako imeli slab upliv za nadaljni razvoj Bolgarske.

Budimpešta 14. oktobra. V poslednjih 24 urah 25 oseb za kolero zbolelo, 16 umrlo.

Posojilnica v Celji

imela je od 1. januarja do 30. septembra 1886 prometa 585.015 gld. 24 kr., in sicer:

Prejemkov	gld.	kr.	Izdatkov	gld.	kr.
Vrtna posojila	31340	77	Dana posojila	104767	98
Uložene hranilne uloge	155038	62	Izplačane hranilne uloge	80538	78
Prejete obresti od dolžnikov	13050	70	obresti hranilnih ulog	1424	63
Pristojbine za upravo	850	29	Upravi stroški	1092	05
Deleži, glavni in upravljalni vkup	5213	—	Izplačani deleži	73	—
Ustopenina	462	—	Izplačana dividenda	186	45
Posebna rezerva	897	95	Vrtna izposojila	9220	—
Izposojila zadruge in reeskompt pri avstro-ogerski banki	2720	—	Obresti za izposojila	508	24
Vzdigneni naloženi denar pri drugih zavodih:			Naloženi denar v hranilnici	53000	—
Kapital	53000	—	Nagrada	218	50
Obresti	599	64	Razni	59	50
Prehodni zneski	15	—	Za dobre namene	100	—
Razni dohodki	33	82	Prehodni	29	30
Prodane vrednostne listine:			Vrtna obresti	3	33
Kapital	2572	50	Neposredne pristojbine	186	20
Obresti	110	80	V poštne hranilnice (ček)	25517	18
Iz poštne hranilnice se vzdigne (ček)	24012	78	Tožbeni in eksekutivni stroški	12	—
Gotovina s 1. januarjem 1886	9266	02	Davek	124	28
			Nakup vrednostnih listin	17718	40
			Za obresti	317	55
			Gotovina 30. septembra 1886	4086	52
	299183	89		299183	89

Stanje 1. oktobra 1886:

Posojila, dana 1086 zadružnikom	317.731 gld. 21 kr.	Glavni in upravljalni deleži od 1143 zadružnikov	16.862 gld. — kr.
Mej tem drugim posojilnicam 25.500 gld.		Hranilnih ulog od 717 uložnikov	319.623 „ 66 „
Vrednostnih listin (pap. renta)	20.000 „ — „	Reeskompt pri avstro-ogerski banki	700 „ — „
V hranilnici naloženi denar	20.000 „ — „		
Gotovine 30. septembra 1886 v blagajnici	4.086 „ 52 „		
V poštne hranilnice	1.504 „ 40 „		

Rezervni fond, in sicer skupni, do 30. septembra 1886 znaša: 12.296 gld. 68 kr.

Tujci:

14. oktobra.

Pri Slonu: Schäfer z Dunaja. — Kogej iz Idrije. — Otto iz Grada. — Klinger z Dunaja. — Bokupil iz Kočevja. — Čak, Možina iz Logatca. — Herzog iz Grada. — Burghart iz Pulja.

Pri Malici: Dr. Jung z Dunaja. — Hofbauer iz Budimpešte. — Uhrer, Albori iz Trsta. — Hernaleck z Dunaja. — Constantini iz Reke. — Wolf z Dunaja. — Korir iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. okt.	7. jutraj	729.28 mm.	10.2° C	brezv.	obl.	0-20 mm.
	2. pop.	729.18 mm.	12.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729.51 mm.	9.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.4°, za 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. oktobra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 80 kr.
Srebrna renta	83 „ 95 „
Zlata renta	114 „ 35 „
5% marčna renta	54 „ 80 „
Akcije narodne banke	867 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 60 „
London	125 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 91 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 90 „
Nemške marke	61 „ 37 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 55 „
Ogrska papirna renta 5%	92 „ 50 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 118 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98 „ 70 „
Kreditne srečke	100 „ 176 „

Za vinotržce in krčmarje!

O vinske letini nam pišejo s Proseka, da se je tam vinska trgatve jako bogato obnesla, kajti pridelalo se je toliko izvrstnega prosekarja, kakor že davnih let ne.

Tudi vino je izvrstno, ker je grozdje v polni meri dozorelo in ker se je trgatve vršila o ugodnem suhem in jasnem vremenu. Naj se torej kupci požurijo, ali pa obrnejo z naročili do gosp. **MATJE OLBICA, posestnika in občinskega načelnika v Proseku**, dokler so cene ugodne, kajti čim dalje, tem dražje bo vino. (757-8)

Razglas.

Visoka c. kr. deželna vlada v Ljubljani je z odlokom od 11. oktobra 1886 št. 10.256 dovolila na 20. dan oktobra 1886 napraviti semenj v Rovtah in se bo semenj vršil omenjeni dan.

Županstvo Rovte, v Logaškem okraji,
dne 14. oktobra 1886.

Jožef Trepal.

Prodaja senožeti.

V četrtek dne 28. oktobra letos dopoldne ob 10. uri bo mestna občina Ljubljanska svojo senožet ob tržaške cesti,

poleg c. kr. tovarne za tobak, ki meri 1355 □ sežnjev na lici mesta prodala potom očitne dražbe. K tej dražbi vabijo se kupci z dostavkom, da morejo kupne pogoje že poprej ob uradnih urah pregledati pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 9. oktobra 1886.

Br. 1139.

(770-2)

Razglas.

C. kr. okrajno glavarstvo v Celji je z naredbo dne 12. t. m. br. 27.865 podpisano županstvo pooblastilo objaviti, da je od njega dne 9. t. m. br. 2694 iz zdravstvenih ozirov prepovedani semenj na dan sv. Lukeža, t. j. 18. oktobra dovoljen.

Trg Mozirje,
dne 12. oktobra 1886.

Župana namestnik:
J. Klemenak.

Moka

najboljše vrste in po najnižjih cenah iz lastnega umetnega mline na valčke dobiva se na drobno in na debelo pri

(734-4)

Josipu Kušar-ji,
trgovcu v Ljubljani, Vegove ulice št. 6.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „astro-lithion-kisline“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljši in najgostejši zdravilo.

RADECE

Vse obilnega ogljenokislaka, natrona, lithiona je radvanjska kislota kot specifikum pri protinu, kamni v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-ri, brahori, zlatenici, železnih boleznih, katara. Kopelji, slanozanja, restavracija cen.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Bollinger via gepa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, v Celji in Mariboru v vsaki spec. trgovini.

Zahvala.

Blagomilemu sočutju, izraženemu pri spremstvu pokojne gospe

Klementine Gogala roj. Dolenc

k slednjemu počitku izrekajo p. n. gospem nositeljicam podarjenih krasnih vencev, p. n. gospodom slavnega c. kr. sodnega in davčnega urada, posebno slavnej čitalnici Vipavski za izkazano čast in ganljivo petje prisrčno zahvalo

Žalujejoči ostali.

Vipava 14. oktobra 1886.

(772)

Razglas.

Podpisano županstvo daje na znanje, da je visoka c. kr. deželna vlada letni somenj sv. Luka dne 18. oktobra 1886 dovolila.

Županstvo Postojna.

dne 13. oktobra 1886.

(769-3)

Plznsko zimsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode točarenje našega

zimskega piva

pričelo z 18. oktobrom t. l.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIOWY,
Annenstrasse 19.

(765-1)